

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/220/2017
Identifikačné číslo spisu:	3810216846
Dátum vydania rozhodnutia:	11.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3810216846.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v spore žalobcu J. Q., bývajúceho v Q. Č. Č.. XXX, zastúpeného Mgr. Vladimírom Luptákom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody č. 10, proti žalovanej EUROTIP s.r.o., so sídlom v Trenčíne, J. Derku č. 785, IČO: 34 137 131, zastúpenej advokátskou kanceláriou Lichner Legal s.r.o, so sídlom v Trenčíne, Legionárska č. 7451/4, IČO: 47 246 804, o zaplatenie 55.216,52 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9 C 188/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 10. augusta 2017 sp. zn. 4 Co 144/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 19. novembra 2010 domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 55.216,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 16. novembra 2010 do zaplatenia, eventuálne aby žalovaná odovzdala žalobcovi nové motorové vozidlo Subaru Impreza 2,5 WRX STI Exclusive. Žalobca si tento nárok uplatnil v súvislosti s porušením § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“) zo strany žalovanej tým, že 11. apríla 2008 uzatvoril ako kupujúci so žalovanou ako predávajúcou kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla zn. Subaru Impreza 2,5 WRX STI Exclusive, VIN: X. (ďalej len „vozidlo“) za kúpnu cenu vo výške 55.216,52 €. V rámci záručnej doby vozidla si 23. júna 2010 uplatnil u žalovanej jeho reklamáciu. Žalovaná vystavením zákazkového listu z 23. júna 2010 č. 3400056 vozidlo prevzala za účelom opravy vzniknutých väd na vozidle. Žalobca za vady vozidla označil „klepot-buchot z motora - auto dotiahnuté do servisu; pri vytočení trasenie od volantu; pri otáčkach cca. 2800-3000 auta stráca výkon - motor vynecháva; vysoká spotreba oleja na 2000km - zobralo 2,5litra“. Žalovaná až listom z 5. augusta 2010, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie, oznámila žalobcovi, že po vizuálnej kontrole motorového

priestoru vozidla bola zistená dodatočná montáž tzv. odľukového ventilu a že bolo zasiahnuté do programového vybavenia riadiacej jednotky. Takéto zásahy do sériového prevedenia vozidla mali za následok zrušenie záručného krytia zo strany výrobcu. Z tohto dôvodu tak nebolo možné podľa žalovanej vybaviť opravu motora vozidla v rámci záruky. Nakoľko k oprave vozidla zo strany žalovanej nedošlo, žalobca listom zo 14. októbra 2010 odstúpil od kúpnej zmluvy z dôvodu nedodržania zákonnej 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie, zároveň vyzval žalovanú na vrátenie kúpnej ceny.

2. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. júla 2012 č.k. 9 C 188/2010-71 uložil žalovanej povinnosť v lehote troch dní zaplatiť 1/ žalobcovi 55.216,52 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16. novembra 2010 do zaplattenia a 3.381,72 € trov konania, 2/ na účet súdu súdny poplatok 3.312,50 €.

3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 15. apríla 2014 sp. zn. 4 Co 287/2012 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rozsudkom z 19. decembra 2016 č. k. 9 C 188/2010-208 žalobu zamietol, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu náhradu trov konania štátu v sume 382,78 € a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

4.1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že ustanovenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. nekonštituuje právo kupujúceho odstúpiť od zmluvy iba preto, že reklamácia nebola vybavená v 30 dňovej lehote. Nevybavenie reklamácie v tejto lehote nezakladá automaticky vznik nároku kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny, nakoľko sa súd musí existenciou predávajúcim tvrdených väd zaoberať a následne vyhodnotiť, či došlo zo strany kupujúceho k účinnému zrušeniu zmluvy. Kupujúcim uplatnené právo zo zodpovednosti za vady predanej veci je dôvodné iba vtedy, ak je reklamovaná vada skutočne vadou, vyskytla sa u predanej veci v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a má takú povahu, aká je pre uplatnenie kupujúcim zvoleného práva vyžadovaná. Márne uplynutie tejto lehoty podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. síce zakladá nevyvráťiteľnú domnienku neodstrániteľnej vady kúpenej veci, avšak zároveň nezakladá domnienku existencie vady. Nároky zo zodpovednosti za takúto vadu má kupujúci len vtedy, ak táto vada objektívne existuje. Vykonaným znaleckým dokazovaním - znalecký úkon č. 25/24 (č. l. 116 spisu) mal súd prvej inštancie preukázať, že v čase uplatnenia reklamácie vozidlo síce vykazovalo vady tvrdené žalobcom pri jeho reklamacii; tieto však boli spôsobené nesprávnym používaním vozidla. Vzhľadom na výsledky znaleckého dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že vady vozidla, ktoré boli predmetom reklamácie, nemožno považovať za vady podľa § 619 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), na ktoré sa vzťahuje záruka. V danom prípade preto žalobcovi nevzniklo právo na odstúpenie od zmluvy.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 10. augusta 2017 sp. zn. 4 Co 144/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania.

5.1. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne posúdil žalobou uplatnený nárok a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s právnym názorom, ktorý vyslovil odvolací súd v zrušujúcom uznesení z 15. apríla 2014 č. k. 4 Co 278/2012, a to že ustanovenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. nekonštituuje právo kupujúceho odstúpiť od zmluvy iba preto, že reklamácia nebola vybavená v 30-dňovej lehote. Zákon č. 250/2007 Z. z. úpravu zodpovednosti za vady predanej veci nerozširuje o právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy aj v prípade, že sa nejedná o záručnú vadu, resp. v prípade, že sa vôbec nejedná o vadu predanej veci. Zodpovednosť za vady predanej veci vzniká iba v prípade existencie väd, na ktoré sa vzťahuje záruka. Prípadné nevybavenie reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote nezakladá automaticky vznik nároku kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny z dôvodu, že sa súd musí existenciou predávajúcim tvrdených väd zaoberať a následne vyhodnotiť, či došlo zo strany kupujúceho k účinnému zrušeniu zmluvy. Kupujúcim uplatnené právo zo zodpovednosti za vady predanej veci je dôvodné iba vtedy, ak je reklamovaná vada skutočne vadou, vyskytla sa u predanej veci v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a má

takú povahu, aká je pre uplatnenie kupujúcim zvoleného práva vyžadovaná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vady, pre ktoré žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy, nie sú vadami, na ktoré sa vzťahuje záruka. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že príčinou vzniku týchto vád je nesprávne používanie vozidla, zásahy do vozidla výmenou odfukového ventilu za neoriginálny typ inej konštrukcie, ako i zásah do riadiacej jednotky vozidla, žalobca preto nebol oprávnený pre tieto vady odstúpiť od kúpnej zmluvy.

6. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa jeho názoru spočíva napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

6.1. Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom videl dovolateľ v nesprávnom výklade ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. a jeho následnej aplikácie na posudzovaný prípad. Podľa jeho názoru z § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľ má v prípade, ak jeho reklamácia na odstránenie vád nie je vybavená do 30 dní od jej uplatnenia, rovnaké práva ako by sa jednalo o vadu, ktorú nie je možné odstrániť. Bez ohľadu na charakter tejto neodstrániteľnej vady, má kupujúci právo od zmluvy odstúpiť. Odstúpením od zmluvy sa zmluva okamžikom, keď prejav vôle je doručený predávajúcemu, ruší, predávajúci je povinný vrátiť kupujúcemu finančné plnenie a kupujúci predávajúcemu predmet kúpy. V tejto súvislosti nebol dôvod nariadiť znalecké dokazovanie pre určenie, či išlo o vady, ktoré zakladali právo uplatniť ich v záručnej lehote, keďže uplynula 30 dňová lehota na odstránenie reklamovaných vád podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. a zo zákona sa má za to, že sa jedná o neodstrániteľnú vadu. Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola vyriešená a s poukazom na uvedené navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalovaná sa vo vyjadrení k dovolaniu nestotožnila s tvrdením dovolateľa. Podľa jej názoru v posudzovanom prípade bolo plne opodstatnené, aby sa súdy nižších inštancií zaoberali základnou otázkou existencie reklamovaných vád, ktorá bola jednoznačne znaleckým dokazovaním zodpovedaná a následne ich existencia vylúčená. S argumentáciou dovolateľa, že v posudzovanom prípade nebolo potrebné po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie, skúmať existenciu reklamovaných vád, žalovaná nesúhlasila. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 27. marca 2013 sp. zn. 6 MCdo 16/2011, v ktorom sa dovolací súd zaoberal výkladom ustanovenia § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 1. júla 2007 (ďalej len „zákon č. 634/1992 Z. z.“). Podľa odvolacieho súdu § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Z. z. ustanovuje ako sankciu za oneskorené vybavenie reklamácie nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že kupujúcemu svedčia práva z titulu neodstrániteľnosti vád, hoci ide o vady veci, ktoré by bolo možné odstrániť. Žalovaná je toho názoru, že právne závery prijaté dovolacím súdom v danom prípade sú aplikovateľné i na znenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., čo znamená, že i najvyšší súd predpokladá existenciu reklamovaných vád ako základný predpoklad toho, aby prípadné márne uplynutie zákonnej 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie vôbec mohlo založiť právo kupujúceho na odstúpenie od zmluvy alebo na výmenu výrobku za nový výrobok. Podľa žalovanej dovolateľ v dovolaní nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným § 432 CSP, nakoľko z jeho obsahu nie je možné vyvodiť, ktoré právne posúdenie veci považuje za nesprávne a v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Z týchto dôvodov žalovaná navrhla, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol, respektíve ako nedôvodné zamietol.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, nie však dôvodné.

9. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti

tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

10. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

12. Dovolací súd posudzoval podané dovolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP). V danom prípade dovolateľ v dovolaní podrobil kritike skutkové a právne závery súdov, konkrétnym spôsobom síce nevymedzil právnu otázku, ktorá podľa neho v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, no z obsahu formulácie textu dovolania možno v danom prípade usúdiť, ktoré právne významné otázky mal dovolateľ na mysli, a to a/ „či spotrebiteľovi v prípade, ak jeho reklamácia na odstránenie väd nebola vybavená v 30 dňovej lehote od jej uplatnenia, vzniká týmto okamihom právo na odstúpenie od zmluvy, ako by išlo o neodstrániteľnú vadu tovaru“; b/ „či nedodržanie lehoty 30 dní na vybavenie reklamácie zakladá domnienku existencie tvrdenej vady, z ktorého dôvodu súd už jej objektívnu existenciu neskúma“. V ďalšom bolo preto potrebné posúdiť, či ide o otázky, ktoré už dovolací súd vyriešil.

13. Najvyšší súd už v niektorých dovolaciach konaniach riešil otázku vzniku práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy po uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie (pozri napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCdo 16/2011, 7 SŽ 97/1999, najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. Cpj 40/1982, sp. zn. 3 Cz 67/81), išlo však o posúdenie tejto právnej otázky v zásadne iných právnych vzťahoch a toto právo spotrebiteľa bolo vyvodzované z podstatne odlišných okolností ako v posudzovanom spore. Z uvedeného dôvodu preto dovolací súd dovolateľom zadané (a s poukázaním na konkrétne okolnosti vysvetlené) otázky (a; b/) považoval za právne otázky, ktoré doposiaľ dovolacím súdom neboli vyriešené.

14. So zreteľom na nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a v situácii, na ktorú sa vzťahuje toto ustanovenie, dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu je v danom prípade procesne prípustné; následne preto skúmal, či je podané dovolanie dôvodné (či je ním skutočne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci).

15. Podľa 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených

prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

17. Dovolateľ za podstatu nesprávnosti právnych záverov odvolacieho súdu považuje to, že odvolací súd napriek nespornej skutočnosti, že reklamácia nebola žalovaným vybavená v lehote 30 dní od dňa uplatnenia reklamácie (§ 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.) skúmal objektívnu existenciu reklamovaných väd a v nadväznosti na to posudzoval, či ním uplatnené právo zo zodpovednosti za vady (odstúpenie od zmluvy) je dôvodné.

18. Odvolací súd k uvedenému zaujal právny názor, podľa ktorého zákon č. 250/2007 Z. z. úpravu zodpovednosti za vady predanej veci nerozširuje o právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy aj v prípade, že sa nejedná o záručnú vadu, resp. v prípade že sa vôbec nejedná a vadu predanej veci a že i prípadné nevybavenie reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote nezakladá bez ďalšieho vznik nároku kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny, a súd sa musí existenciou kupujúcim tvrdených väd zaoberať, tieto vyhodnotiť a posúdiť, či došlo zo strany kupujúceho k účinnému zrušeniu zmluvy. S uvedeným právnym názorom sa dovolací súd plne stotožňuje a aj podľa jeho názoru márne uplynutie 30 dňovej lehoty stanovenej na vybavenie reklamácie v § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. nezakladá domnienku existencie reklamovanej vady a nároky zo zodpovednosti za takúto vadu má kupujúci len vtedy, ak vada objektívne existuje. Spotrebiteľom uplatnené právo zo zodpovednosti za vady je totiž dôvodné len za splnenia určitých predpokladov, a to že a/ reklamovaná vada je skutočne vadou, b/ vyskytuje sa u predanej veci v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady, c/ je takej povahy, ktorá je pre uplatnenie kupujúcim uplatneného práva vyžadovaná. Preto je nevyhnutné, aby sa súd vždy zaoberal samotnou existenciou vady, určením, či v konkrétnej veci ide o tzv. „reklamačnú vadu“. V prípade, že k poškodeniu dôjde v dôsledku nesprávneho používania veci, najmä v prípade jej užívania v rozpore s informáciami (výrobca) o spôsobe použitia a údržby veci, nejde o „reklamačnú“ vadu v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.

19. V danom spore vykonaným dokazovaním, najmä znaleckým posudkom č. 25/2014 vypracovaným znalcom H. B. Š., bolo okrem iného zistené, že motorové vozidlo trpelo vadami uvádzanými žalobcom, avšak samotný vznik týchto väd bol v príčinnej súvislosti s nesprávnym užívaním a údržbou motorového vozidla zo strany jeho užívateľa, zásahmi do vozidla výmenou odfukového ventilu za neoriginálny typ inej konštrukcie a do riadiacej jednotky vozidla. Konkrétne išlo o prehrievanie vozidla pri vysokej záťaži, použitie paliva s nízkym oktánovým číslom, nastavenie príliš vysokého predzápalu, jazda pri vysokých otáčkach, nesprávne zloženie palivovej zmesi, zásah do riadiacej jednotky, zásah do konštrukcie motora spočívajúci vo výmene odfukového ventilu za neoriginálny typ inej konštrukcie, nedostatok oleja v motore, používanie vozidla v náročných jazdných podmienkach pri zvýšenej záťaži motora a súčasne nedodržiavanie pravidelnej kontroly hladiny oleja, nedodržanie inštrukcií výrobcu, že ak je vozidlo vystavené náročným jazdným podmienkam, mal byť častejšie vymieňaný motorový olej. Z obsahu spisu, konkrétne z preberacieho protokolu (č. I. 11 spisu) vyplýva, že žalovaná ako predajca si splnila informačnú povinnosť v zmysle v tom čase účinného § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. a oboznámila žalobcu s podmienkami prevádzky, ako aj záručnými podmienkami týkajúcimi sa predmetu kúpy a zároveň mu odovzdala spolu s motorovým vozidlom návod na obsluhu v slovenskom jazyku.

20. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu neopodstatnene smeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nespočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Najvyšší súd preto nedôvodné dovolanie zamietol podľa § 448 CSP.

21. Žalovaná bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti

rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.